

Atunci când se răcește dragostea pentru Dumnezeu, desigur că aceasta se preschimbă în ură pentru om, fiindcă atunci privește fiecare numai interesul lui și caută fiecare să se îndulcească cât mai mult posibil trupește din viață. Dar care este rezultatul? Părerea de rău, nefericirea, singurătatea. Lumea plăcerilor care este scoasă în evidență prin reclame și media este o lume a morții, o cultură a morții. Această lume care se îndreaptă spre auto-catastrofă a fost biruită doar de Viața Care a răsărit din mormânt, cum am spus mai sus. Din Învierea Domnului a răsărit o lume nouă și numai când va trăi cineva în Hristos va putea să învingă puterile morții. Să nu credeți că vom putea sta cu mijloace omenești împotriva avorturilor, eutanasiei, ispitelor creării supraomului care se pregătește în laboratoarele din Silicone Valley. Doar cu puterea Crucii va putea omul să găsească nu

numai dragostea, care este viața și energia lui Dumnezeu, ci și omenia. Altminteri, lumea va deveni o junglă. Lumea de astăzi chiar ne arată că nu există cale de mijloc pentru a alege: fie Hristos – Arhontelee vieții celei veșnice, fie diavolul – stăpânitorul acestei lumi. Și viața, care e izvorul dragostei, unde să o găsim dacă nu în Biserică, în Trupul lui Hristos?

11. Un cuvânt de mângâiere la final.

Uite, din Sfânta Scriptură care e izvorul a toată mângâierea:

„Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este Același” (Evrei XIII, 8).

„Îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan XVI, 33), *„pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră”* (I Ioan V, 4).

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com
Interviu realizat de Pr. Ștefan Zară pentru Martyria.

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 3 august	18:00	Vecernia
Duminică 4 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a 7-a după Rusalii (Vinecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum)</i>

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

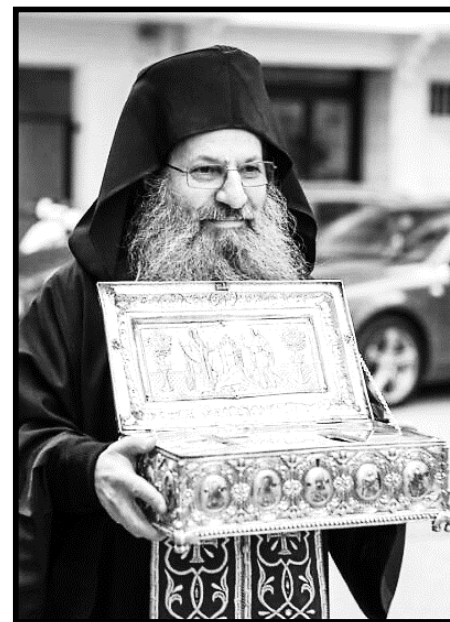
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Simplificați-vă viața și stresul va fugi.”

– Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

Nr. 305 / 28 iulie 2019

HRISTOS A ÎNVIAT!

- PARTEA A II-A -

„ORICINE ESTE NĂSCUT DIN DUMNEZEU BIRUIEȘTE LUMEA”
(I IOAN V, 4)

5. Este posibil să trăim după voia lui Dumnezeu când suntem înconjurați de necredință, desfrâu, etc. ?

Firește, lucrurile erau mai ușoare când societatea și statul erau oficial creștine, când instituțiile și legile protejau oamenii și asigurau un minim nivel de viață morală. Însă și atunci exista multă ipocrizie și nici oamenii nu erau mai duhovnicești sau mai creștini decât făpturile cele neputincioase ale epocii noastre care se lasă târâți acum de imagini necuviincioase și mesaje blasfemiatoare. Dar noi nu trebuie acum să lăsăm mâinile căzute jos zicând că toate s-au stricat și nu putem să mai facem nimic. Chiar dacă este mai greu acum să le stăm

ARHIMANDRITUL ELISEI

STAREȚUL SFINTEI
MĂNĂSTIRI SIMONOPETRA

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

împotriva, hai să evităm ispitele și capcanele diavolului și să trăim o viață creștină. Trebuie să știm că aceasta ține de noi și de voința noastră, nu mai aparține legilor și instituțiilor.

Aș zice – poate paradoxal – că tocmai epoca noastră cea pierdută este entuziasmantă, deoarece ne cere să luăm riscul de a fi creștini în mod real, creștini autentici. La fel precum primii creștini care erau o minoritate și peste tot îi urau, îi urmăreau și îi întemnițau, așa și acum lumea continuă să urască pe Hristos și pe ucenicii Lui. Mântuitorul Hristos ne-a spus: „*Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât*” (Ioan XV, 18). Așa și noi revenim la situația normală a creștinismului abia în persecuții, în prigoniri. Și aceasta are mare valoare, deoarece are făgăduința vieții celei veșnice.

6. Cum să-și aleagă cineva un duhovnic?

Este foarte simplu. Va alege un preot cu care simte că poate vorbi deschis, în fața căruia poate să își deschidă inima ca în fața lui Dumnezeu. Nu este nevoie să fie făcător de minuni și faimos ca duhovnic, e de ajuns să fie un preot canonic și să îl înțeleagă.

Cât despre ascultarea față de duhovnic, se știe că în aceasta se fac

și greșeli, fiindcă ascultarea laicului față de duhovnic nu este identică cu a monahului față de starețul său. Monahul este îndatorat cu deplină ascultare în toate detaliile vieții zilnice, trebuie să își mărturisească chiar și gândurile, în timp ce laicul menține o anumită libertate. La duhovnic își înfățișează în linii mari toată viața și cele mai importante lucruri din ea, nu îl va întreba ce să mănânce și cum să se îmbrace. Acestea sunt exagerări pe care din păcate le încurajează unii duhovnici care voiesc să stăpânească peste fiii lor duhovnicești. Călăuzirea duhovnicească trebuie să fie o pedagogie a libertății, mai ales în cazul laicilor.

7. Cum să dobândim trezire duhovnicească și putere și să alungăm duhul akediei?

Cu toții suntem neputincioși. Vai de noi dacă ne considerăm puternici și rezistenți. Sfinții Părinți ne spun că viața duhovnicească este să ne prezentăm neputința noastră înaintea lui Dumnezeu. Este de ajuns să decidem aceasta și să știm cum trebuie să ne prezentăm în fața lui Dumnezeu. Pentru că reprezentarea neputinței noastre nu este cât o să postim, cât o să priveghem și celelalte, nu este nici câte daruri o să-I aduc lui Dumnezeu, ci simplu golirea sinelui nostru, aruncarea preocupărilor celor nefolositoare,

după cum am spus mai înainte, și mai ales un timp anume pe care am să îl ofer numai lui Dumnezeu în fiecare zi, ca să pot să aud și eu pașii Lui în inima mea. La început o să aud doar zgomotul lumii, o să simt o plictiseală (akedie) teribilă, dar dacă o să-mi silesc sinele meu un picuț, atunci voi începe să gust ceva cu totul altfel, se va îndulci inima noastră de ceva pe care nu îl cunoaștem exact ce este, însă ne va da bucurie. Și atunci chiar o să îmi placă să fac această întâlnire zilnică cu nevăzutul și necunoscutul Dumnezeu.

8. Cum să dobândim nădejde în Dumnezeu și în sfinți și să devenim mai răbdători?

Pentru a ieși din deznădejde și din nerăbdare, mi se pare că cel mai bine este să cunoaștem mai bine pe sfinți și, bineînțeles, pe Însuși Hristos. Cum va fi aceasta? Ar fi de ajuns să citim zilnic câte puțin din Evanghelie și din Viețile Sfinților fără spirit critic, cu încredere în tradiția Bisericii și cu convingerea că sfinții nu erau niște super-oameni, ci ca și noi, oameni cu neputințele lor, însă oameni care au răspuns la scânteia dragostei lui Dumnezeu care s-a aprins în inima lor și care au folosit voința lor ca să stea împotriva farmecului încântător, dar înșelător, al acestei lumi.

Când voi avea ca paradigmă a vieții mele viața sfinților și mai ales a celor contemporani nouă, când voi gusta bucuria prezenței lui Dumnezeu în viața mea prin Sfintele Taine și prin sfințele virtuți, atunci voi dobândi cu adevărat acea răbdare din belșug în legătură cu ciudățeniile aproapelui. Nu mă vor vătăma, voi învăța să îi accept pe ceilalți așa cum sunt, fără să vreau să îi schimb ca să se potrivească cu criteriile mele.

9. Cum pot stareții să își conducă obștile și să-i țină pe monahi?

Mi se pare că egumenul trebuie să înțeleagă că el este părintele unei familii duhovnicești și să facă tot posibilul ca să cultive aceasta, adică acest cuget de familie să fie lesne de înțeles, nu emoțional, adică să spună cuvinte dulci monahilor ca să îi țină în mănăstire și să-i îndemne la ascultare, ci să le deschidă vederea cea duhovnicească. De aceea, foarte importantă într-o mănăstire este cateheza care hrănește cugetul comun al frățietății. Problema nu se pune să avem o mulțime de mănăstiri, ci mănăstiri care să fie realmente „*case ale lui Dumnezeu și porți ale cerului*”.

10. Cum să înmulțim dragostea când părinții urăsc pe copii și îi ucid prin avorturi și copiii ucid pe părinți prin indiferență?